

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa B

*Náš Bůh se ukázal na zemi a stýkal se s lidmi.
(Bar 3,38)*

První čtení

Kniha Sirachovcova 3,3-7.14-17a (řec. 2-6.12-14)

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn, a potvrdil právo matky u potomstva. Kdo ctí otce, usmiřuje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku. Synu, ujmi se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábne-li mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem, započítá se ti (jako náhrada) za tvé hříchy.

Druhé čtení

Kolosanům 3,12-21

(Bratři a sestry!) Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto (odpouštějte) i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte (za to) vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno (dělejte) ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Vy ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Vy muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Vy děti, ve všem svoje rodiče poslouchajte, jak se to patří u křesťanů. Vy otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvahu.

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu.

Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

K zamyšlení

Čtení dnešního dne hovoří o základních rodinných hodnotách té doby. Ideály, o kterých se zde mluví mají platnost i pro dnešní dobu. To, že jejich praktické uskutečnění neodpovídá dnešní době nás vybízí, abychom kreativně hledali nové možnosti, jak žít tyto platné hodnoty v určité konkrétní situaci a vztahu všedního dne. Dnešní svátek nám připomíná, že ve všem našem snažení a v našich bojích, by nám měla být svatá rodina příkladem.

Co ale znamená svatá rodina? V němčině je slovo svatý (heilig) blízké slovu uzdravení (heil). Svatá rodina – zdravá rodina? Stále harmonický život, vytvořený láskyplným prostředím modlitby a radosti? Nemůžeme takový život porovnat s realitou našich rodin a vztahů, které hádkami, nepochopeními a zraněními více či méně ovlivňují každodenní život! "Svatá rodina" – prchavý obraz nebo neuskutečnitelný ideál?

Vyplatí se, abychom si svaté rodiny, se kterou se setkáváme v Bibli, pozorně všimli. Život svaté rodiny začíná velmi komplikovaně: náhlé těhotenství, o kterém je Josef přesvědčen, že je následkem nevěry. Porod za velmi bídných podmínek, pronásledování a útěk před diktátorem (evangelium A). Později čteme o dvanáctiletém Ježíši, který zůstává bez svolení a vědomí rodičů v chrámu (evangelium C). A později, když již jako dospělí začíná učit, snaží se ho rodina zadržet, protože si myslí, že přišel o rozum. Není to tedy žádný idylický, zdravý, bezproblémový a bezkonfliktní svět, který nám tyto příklady ukazují.

Také evangelium B nám ukazuje problémy, které rodinu Ježíše očekávají. Při obětování v chrámu v Ježíši starý Simeon rozpoznává toho, který se stane symbolem odporu a rozdělení, ale současně i světlem k osvícení pohanů a slávou Izraele. Jeho život způsobí, že srdcem Panny Marie pronikne meč a to také proto, že Maria počínání svého syna v tomto životě nerozuměla a mnohé pochopila až po jeho smrti.

Tyto zkušenosti nám svatou rodinu přiblíží. Nejtěžší pro nás je pochopit počínání nejbližších, které se nám často zdá cizí a špatné. V čem nám může svatá rodina být obrazem a v čem nám může dodat odvalu, je její přístup k problémům. Vypořádat se s něčím znamená vzdálení se, odcizení a napětí, ale vždy s připraveností být otevřen. Znamená bojovat za "ano" při zmaření životních plánů, ale s důvěrou, že u Boha není nic ztraceného. Rodiče Ježíše nezůstali tohoto boje ušetřeni. S Marií se setkáváme pod křížem a po zmrtvýchvstání. Maria přijala svého syna takového, jaký byl a byla vždy připravena nést bolest, zranění i napětí s hlubokou důvěrou v Boží spásonosný záměr.

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa B

*Náš Bůh se ukázal na zemi a stýkal se s lidmi.
(Bar 3,38)*

První čtení

Kniha Sirachovcova 3,3-7.14-17a (řec. 2-6.12-14)

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn, a potvrdil právo matky u potomstva. Kdo ctí otce, usmiřuje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo ctí otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku. Synu, ujmí se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábne-li mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem, započítá se ti (jako náhrada) za tvé hříchy.

Druhé čtení

Kolosanům 3,12-21

(Bratři a sestry!) Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snásejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto (odpouštějte) i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte (za to) vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno (dělejte) ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Vy ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Vy muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Vy děti, ve všem svoje rodiče poslouchejte, jak se to patří u křesťanů. Vy otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvahu.

Evangelium

Lukáš 2,22-40

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: "Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!" Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha

svatého mu bylo zjeveno, že neužít smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: "Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu." Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: "On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí." Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma. Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

K zamyšlení

Čtení dnešního dne hovoří o základních rodinných hodnotách té doby. Ideály, o kterých se zde mluví mají platnost i pro dnešní dobu. To, že jejich praktické uskutečnění neodpovídá dnešní době nás vybízí, abychom kreativně hledali nové možnosti, jak žít tyto platné hodnoty v určité konkrétní situaci a vztahu všedního dne. Dnešní svátek nám připomíná, že ve všem našem snažení a v našich bojích, by nám měla být svatá rodina příkladem.

Co ale znamená svatá rodina? V němčině je slovo svatý (heilig) blízké slovu uzdravení (heil). Svatá rodina – zdravá rodina? Stále harmonický život, vytvořený láskyplným prostředím modlitby a radosti? Nemůžeme takový život porovnat s realitou našich rodin a vztahů, které hádkami, nepochopením a zraněními více či méně ovlivňují každodenní život! "Svatá rodina" – prchavý obraz nebo neuskutečnitelný ideál?

Vyplatí se, abychom si svaté rodiny, se kterou se setkáváme v Bibli, pozorně všimli. Život svaté rodiny začíná velmi komplikovaně: náhlé těhotenství, o kterém je Josef přesvědčen, že je následkem nevěry. Porod za velmi bídných podmínek, pronásledování a útěk před diktátorem (evangelium A). Později čteme o dvanáctiletém Ježíši, který zůstává bez svolení a vědomí rodičů v chrámu (evangelium C). A později, když již jako dospělí začíná učit, snaží se ho rodina zadržet, protože si myslí, že přišel o rozum. Není to tedy žádný idylický, zdravý, bezproblémový a bezkonfliktní svět, který nám tyto příklady ukazují.

Také evangelium B nám ukazuje problémy, které rodinu Ježíše očekávají. Při obětování v chrámu v Ježíši starý Simeon rozpoznává toho, který se stane symbolem odporu a rozdělení, ale současně i světlem k osvětlení pohanů a slávou Izraele. Jeho život způsobí, že srdcem Panny Marie pronikne meč a to také proto, že Maria počínání svého syna v tomto životě nerozuměla a mnohé pochopila až po jeho smrti.

Tyto zkušenosti nám svatou rodinu přiblíží. Nejtěžší pro nás je pochopit počínání nejbližších, které se nám často zdá cizí a špatné. V čem nám může svatá rodina být obrazem a v čem nám může dodat odvalu, je její přístup k problémům. Vypořádat se s něčím znamená vzdání se, odcizení a napětí, ale vždy s připraveností být otevřen. Znamená bojovat za "ano" při zmaření životních plánů, ale s důvěrou, že u Boha není nic ztraceného. Rodiče Ježíše nezůstali tohoto boje ušetřeni. S Marií se setkáváme pod křížem a po zmrtvýchvstání. Maria přijala svého syna takového, jaký byl a byla vždy připravena nést bolest, zranění i napětí s hlubokou důvěrou v Boží spásanosný záměr.

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa B

*Náš Bůh se ukázal na zemi a stýkal se s lidmi.
(Bar 3,38)*

První čtení

Genesis 15,1-6; 21,1-3

Hospodin se obrátil na Abráma ve vidění těmito slovy: "Neboj se, Abráme, já jsem tvůj štít, tvá odměna je převeliká." Abrám řekl: "Pane, Hospodine, co mi dáš? Nemám děti, dědicem mého domu bude damašský Eliezer." Abrám pokračoval: "Nedal jsi mi potomka, bude po mně dědit jeden z lidí mého domu." Tu mu Hospodin řekl: "Ten po tobě dědit nebude; kdo však vyjde z tvého lůna, ten bude po tobě dědit." Vyvedl ho ven a pravil: "Pohlédni na nebe a spočítej hvězdy, můžeš-li je spočítat!" – a dodal: "Tak (četné) bude tvé potomstvo!" (Abrám) Hospodinu uvěřil, a ten ho za to uznal za spravedlivého. Hospodin navštívil Sáru, jak slíbil, a splnil Sáře dané slovo. Sára počala a porodila Abrahámovi v jeho stáří syna, jak to Bůh předpověděl. Abrahám dal svému narozenému synovi, kterého mu Sára porodila, jméno Izák.

Druhé čtení

Židům 11,8.11-12.17-19

(Bratři a sestry!) Protože Abrahám věřil, uposlechl (Boží) výzvy, aby se vystěhoval do země, kterou měl dostat v dědičné držení; vystěhoval se, ačkoli nevěděl, kam jde. I (neplodná) Sára uvěřila, a proto dostala sílu stát se matkou, a to přes svůj pokročilý věk, protože se spolehla na toho, který ten slib dal. A tak z jednoho muže, a to už vetchého, vzešlo tolik (potomků) jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu, který nikdo nespočítá. Protože měl Abrahám víru, přinesl Izáka v oběť, když ho (Bůh) zkoušel. Svého jediného syna chtěl obětovat, třebaže mu bylo slíbeno: 'Od Izáka budeš mít potomky.' On totiž uvažoval takto: Bůh má dost moci, aby vzkřísil třebas i mrtvé. Proto také (Izáka) dostal nazpátek i jako předobraz.

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu.

Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

K zamyšlení

Čtení dnešního dne hovoří o základních rodinných hodnotách té doby. Ideály, o kterých se zde mluví mají platnost i pro dnešní dobu. To, že jejich praktické uskutečnění neodpovídá dnešní době nás vybízí, abychom kreativně hledali nové možnosti, jak žít tyto platné hodnoty v určité konkrétní situaci a vztahu všedního dne. Dnešní svátek nám připomíná, že ve všem našem snažení a v našich bojích, by nám měla být svatá rodina příkladem.

Co ale znamená svatá rodina? V němčině je slovo svatý (heilig) blízké slovu uzdravení (heil). Svatá rodina – zdravá rodina? Stále harmonický život, vytvořený láskyplným prostředím modlitby a radosti? Nemůžeme takový život porovnat s realitou našich rodin a vztahů, které hádkami, nepochopeními a zraněními více či méně ovlivňují každodenní život! "Svatá rodina" – prchavý obraz nebo neuskutečnitelný ideál?

Vyplatí se, abychom si svaté rodiny, se kterou se setkáváme v Bibli, pozorně všimli. Život svaté rodiny začíná velmi komplikovaně: náhlé těhotenství, o kterém je Josef přesvědčen, že je následkem nevěry. Porod za velmi bídných podmínek, pronásledování a útěk před diktátorem (evangelium A). Později čteme o dvanáctiletém Ježíši, který zůstává bez svolení a vědomí rodičů v chrámu (evangelium C). A později, když již jako dospělí začíná učit, snaží se ho rodina zadržet, protože si myslí, že přišel o rozum. Není to tedy žádný idylický, zdravý, bezproblémový a bezkonfliktní svět, který nám tyto příklady ukazují.

Také evangelium B nám ukazuje problémy, které rodinu Ježíše očekávají. Při obětování v chrámu v Ježíši starý Simeon rozpoznává toho, který se stane symbolem odporu a rozdělení, ale současně i světlem k osvícení pohanů a slávou Izraele. Jeho život způsobí, že srdcem Panny Marie pronikne meč a to také proto, že Maria počínání svého syna v tomto životě nerozuměla a mnohé pochopila až po jeho smrti.

Tyto zkušenosti nám svatou rodinu přiblíží. Nejtěžší pro nás je pochopit počínání nejbližších, které se nám často zdá cizí a špatné. V čem nám může svatá rodina být obrazem a v čem nám může dodat odvalu, je její přístup k problémům. Vypořádat se s něčím znamená vzdálení se, odcizení a napětí, ale vždy s připraveností být otevřen. Znamená bojovat za "ano" při zmaření životních plánů, ale s důvěrou, že u Boha není nic ztraceného. Rodiče Ježíše nezůstali tohoto boje ušetřeni. S Marií se setkáváme pod křížem a po zmrtvýchvstání. Maria přijala svého syna takového, jaký byl a byla vždy připravena nést bolest, zranění i napětí s hlubokou důvěrou v Boží spásonosný záměr.

Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa B

*Náš Bůh se ukázal na zemi a stýkal se s lidmi.
(Bar 3,38)*

První čtení

Genesis 15,1-6; 21,1-3

Hospodin se obrátil na Abráma ve vidění těmito slovy: "Neboj se, Abráme, já jsem tvůj štít, tvá odměna je převeliká." Abrám řekl: "Pane, Hospodine, co mi dáš? Nemám děti, dědicem mého domu bude damašský Eliezer." Abrám pokračoval: "Nedal jsi mi potomka, bude po mně dědit jeden z lidí mého domu." Tu mu Hospodin řekl: "Ten po tobě dědit nebude; kdo však vyjde z tvého lůna, ten bude po tobě dědit." Vyvedl ho ven a pravil: "Pohlédni na nebe a spočítej hvězdy, můžeš-li je spočítat!" – a dodal: "Tak (četné) bude tvé potomstvo!" (Abrám) Hospodinu uvěřil, a ten ho za to uznal za spravedlivého. Hospodin navštívil Sáru, jak slíbil, a splnil Sáře dané slovo. Sára počala a porodila Abrahámovi v jeho stáří syna, jak to Bůh předpověděl. Abrahám dal svému narozenému synovi, kterého mu Sára porodila, jméno Izák.

Druhé čtení

Židům 11,8.11-12.17-19

(Bratři a sestry!) Protože Abrahám věřil, uposlechl (Boží) výzvy, aby se vystěhoval do země, kterou měl dostat v dědičné držení; vystěhoval se, ačkoli nevěděl, kam jde. I (neplodná) Sára uvěřila, a proto dostala sílu stát se matkou, a to přes svůj pokročilý věk, protože se spolehla na toho, který ten slib dal. A tak z jednoho muže, a to už vetchého, vzešlo tolik (potomků) jako hvězd na nebi a jako písku na mořském břehu, který nikdo nespočítá. Protože měl Abrahám víru, přinesl Izáka v oběť, když ho (Bůh) zkoušel. Svého jediného syna chtěl obětovat, třebaže mu bylo slíbeno: 'Od Izáka budeš mít potomky.' On totiž uvažoval takto: Bůh má dost moci, aby vzkřísil třebas i mrtvé. Proto také (Izáka) dostal nazpátek i jako předobraz.

Evangelium

Lukáš 2,22-40

Když nadešel čas očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákone Páně: "Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!" Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákone Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata. Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužije smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha

přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: "Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvětlení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu." Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: "On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí." Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma. Když vykonali všechno podle Zákona Páně, vrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě rostlo a sílilo, bylo plné moudrosti a milost Boží byla s ním.

K zamyšlení

Čtení dnešního dne hovoří o základních rodinných hodnotách té doby. Ideály, o kterých se zde mluví mají platnost i pro dnešní dobu. To, že jejich praktické uskutečnění neodpovídá dnešní době nás vybízí, abychom kreativně hledali nové možnosti, jak žít tyto platné hodnoty v určité konkrétní situaci a vztahu všedního dne. Dnešní svátek nám připomíná, že ve všem našem snažení a v našich bojích, by nám měla být svatá rodina příkladem.

Co ale znamená svatá rodina? V němčině je slovo svatý (heilig) blízké slovu uzdravení (heil). Svatá rodina – zdravá rodina? Stále harmonický život, vytvořený láskyplným prostředím modlitby a radosti? Nemůžeme takový život porovnat s realitou našich rodin a vztahů, které hádkami, nepochopením a zraněními více či méně ovlivňují každodenní život! "Svatá rodina" – prchavý obraz nebo neuskutečnitelný ideál?

Vyplatí se, abychom si svaté rodiny, se kterou se setkáváme v Bibli, pozorně všimli. Život svaté rodiny začíná velmi komplikovaně: náhlé těhotenství, o kterém je Josef přesvědčen, že je následkem nevěry. Porod za velmi bídných podmínek, pronásledování a útěk před diktátorem (evangelium A). Později čteme o dvanáctiletém Ježíši, který zůstává bez svolení a vědomí rodičů v chrámu (evangelium C). A později, když již jako dospělý začíná učit, snaží se ho rodina zadržet, protože si myslí, že přišel o rozum. Není to tedy žádný idylický, zdravý, bezproblémový a bezkonfliktní svět, který nám tyto příklady ukazují.

Také evangelium B nám ukazuje problémy, které rodinu Ježíše očekávají. Při obětování v chrámu v Ježíši starý Simeon rozpoznává toho, který se stane symbolem odporu a rozdělení, ale současně i světlem k osvětlení pohanů a slávou Izraele. Jeho život způsobí, že srdcem Panny Marie pronikne meč a to také proto, že Maria počínání svého syna v tomto životě nerozuměla a mnohé pochopila až po jeho smrti.

Tyto zkušenosti nám svatou rodinu přiblíží. Nejtěžší pro nás je pochopit počínání nejbližších, které se nám často zdá cizí a špatné. V čem nám může svatá rodina být obrazem a v čem nám může dodat odvalu, je její přístup k problémům. Vypořádat se s něčím znamená vzdálení se, odcizení a napětí, ale vždy s připraveností být otevřen. Znamená bojovat za "ano" při zmaření životních plánů, ale s důvěrou, že u Boha není nic ztraceného. Rodiče Ježíše nezůstali tohoto boje ušetřeni. S Marií se setkáváme pod křížem a po zmrtvýchvstání. Maria přijala svého syna takového, jaký byl a byla vždy připravena nést bolest, zranění i napětí s hlubokou důvěrou v Boží spásonosný záměr.